

Ако би у не знам каквој бајци наши међународни саговорници прихватили у целини документ о Косову који је саставио државни врх, а који се у медијима назива "платформом", ми бисмо били задовољни. И мислимо да би било поштено. И да њоме нисмо нарушили интересе Албанаца - каже у интервјуу за "Блиц" министар спољних послова Србије Ивана Мркић.

Он, међутим, истиче да документ који се у медијима помиње није платформа.

- Ми смо странцима дали "нон папер", радни папир. Ту нема заглавља, нема наслова, нема ничега од тога. То је наше виђење, наш допринос решењу косовског питања, волели бисмо да тако буде. Хиљаду пута смо доживели замерке како Срби никако да кажу шта хоће. Сад смо рекли и одједном је испао велики проблем.

Да ли сте учествовали у састављању платформе?

- Нас неколико је учествовало, четири месеца смо радили. Било је ту више особа из државног врха. Радили смо искрено, врло одговорно, не желећи тиме да било коме нашкодимо.

Платформа је изазвала озбиљне контроверзе.

- То би било заковано да је отишло у Скупштину, да су се сви посланици изјаснили и да ми не можемо да мрднемо. Али није тај случај, заиста. Ми идемо даље у преговоре. Хоћемо решење и ево једног од предлога. У закључцима Европског савета стоји укидање паралелних институција, и дали смо предлог. Као и многе друге. То није ни увредљиво ни смишљено да неког оштети.

Како реагује међународна заједница?

- Различито. Сад кад се слеже ствар и схвата права сврха тог папира, мислим да ће посебно у неким деловима наилазити на подршку, јер има тамо здравих решења.

Ако је државни врх учествовао у стварању платформе, зашто је премијер Ивица Дачић негодовао?

- Зато што има хиљаду различитих тумачења и ствара се притисак без основа. Верујем да је премијер хтео да буде уверљив да објасни да ми после четири месеца рада нисмо изашли с папиром с којим желимо све да покваримо. У влади нема неспоразума. Ми смо заједно на томе радили.

И хоће ли након промена појединих делова, платформа отићи пред посланике?

- Радни папир неће ићи у скупштину уопште, јер не би смо могли да преговарамо даље. Зато постоји извршна власт да понесе одговорност. Ако успе, молим лепо, ако погреша, биће смењена. Не може цела скупштина да учествује у преговорима.

Да ли сте задовољни евроинтеграцијама?

- У августу када је нова влада почела да ради нисмо имали најзгодније прилике. Претходна власт је добила статус (кандидата) што је велика ствар, али је и много обећала. Овој влади је запало да испуњава обећања. Није лако јер нисмо били активни учесници тих договора, често нисмо знали ни садржај, па је било потребно времена да дођемо до онога што стварно важи и кренемо у имплементацију. То је био заморан посао, а ми смо морали због континуитета да то чинимо.

Како оцењујете дијалог Ивице Дачића и Хашима Тачија?

- Политички дијалог је осмислила нова влада из врло јасних разлога. Не можете се договарати око баналних ствар, а избегавати најбитније. То је зававање. Сви коалициони партнери су били "за". Онда је Дачић кренуо у то, иако није популарно и носи политичке ризике, али га је подржао читав државни врх.

Може ли Србија у јуну добити датум за почетак преговора са ЕУ?

- Можда и можемо. Сад како стоје ствари, врло вероватно. Али ми не изгарамо у некој нереалној жељи, нити је то почетак и крај света. Врло је битно како код куће радимо на стандардизовању с оним што постоји у ЕУ. Ако радимо како треба, ЕУ ће то препознати и пожелети таквог члана. Ми се модернизујемо, радимо ствари које су добре за друштво, народ, државу и онда то бива примећено и врло јасно подржано.

Утисак је да је много урађено, а да нема адекватног одговора из Брисела?

- Има ту других проблема који немају везе са Србијом. Да смо у 2004. години све би ишло лако. Србија је добро оцењена у последњим закључцима, никада до сад нисам прочитао бољи речник у односу на нас. То што нам нису дали датум, разумљиво је их хиљаду разлога - ЕУ није свој буџет усвојила, ни мере за постизање фискалне дисциплине. Добро радимо у свим сегментима и то ће бити примећено. Нисам оптерећен тиме шта ће бити на пролеће.

Очекује нас и отварање канцеларија за везу. Шта о томе мислите?

- Ту ће бити два човека, контакт особе које ће се бавити дневним стварима. Таква комуникација је потребна.

А тумачења да је реч о амбасадама?

- Приштина може да каже и да је то космичка амбасада. Нека је зову како год желе, њихова ствар. Ми ћемо имати контакт особу и бићемо у сталној комуникацији преко тих људи, да не би премијер морао да иде свака два минута у Брисел. Они ће бити при представништву ЕУ. Не знам с каквом маштом би то могли да назовемо амбасадом.

Да ли пре чланства у ЕУ стоји признање Косова?

- Ако дођу и кажу морате да признате Косово, па ћете постати члан, ми ћемо рећи "е,

онда нећемо и готово". То су озбиљне ствари. Ми нећемо да признамо Косово. Готова прича.

Регионална сарадња, чини се, стагнира.

- Није истина. Односи Србије и Хрватске су јако битни, али свакако да они не одређују односе у региону. Имамо најбоље односе у регији. У сталној смо комуникацији. Са свима сам се срео једном или двапут, с неким и три пута. Не знам кад је то био случај. Ишао сам у Албанију, са Пусићевом сам се видео два пута...

Да ли је било речи о повлачењу међусобних тужби?

- Сасвим сигурно ћемо се о томе договорити. Градимо однос. Пресуда у Хагу је неправедна и реаговали смо потпуно природно. Мој је посао да градим добре односе и што више сужавам простор неслагања.

Када ће се коначно састати председници Томислав Николић и Иво Јосиповић?

- Пусићка и ја се трудимо. Чим буде разлога, они ће се наћи. А пре тога, наша два премијера. Оно што се односи на министарства иде добро и ми стално имамо неке пројекте у виду.

Антрфиле

Опозиви амбасадора нису политички мотивисани

Због чега Министарство опозива половину амбасадора?

- Нисам бројао, али коме год се приближава крај мандата, биће враћен. Настојим да нико не седи по девет година у амбасади, тај ће постати странац. Смене су нормална ствар и постаће правило.

Хоће ли бити политичких смена?

- До сад није било. Кад кажу Јелица Курјак, не знам којој политичкој оријентацији припада, нити бих жену то питао, али је она 11 година била у Москви. Или Батаковић који је девет година био у Паризу, Атини и Отави, а ја имам колеге који су 30 година у кући и нису ниједном били нигде амбасадори. Моје је да њих доведем, јер су заслужили.

(Ивана Мاستиловић Јаснић)